

זכורני בהיותי עוד צעיר לימים.
כשנפטר הרה"צ מוהר"ר אברהם יהושע
העשיל זצ"ל בנו הבכור של הרה"צ מוה"ר
יצחק מסקוירא (ג' כסלו תרמ"ז) נכנסו
נכבדי העיר לבנו הבכור הרה"צ מוהר"ר
יוסף מאיר לעטרו בכתר רבנות, למלא
מקום אביו, והוא מפני ענותנותו סירב
ואמר שאין בידו למלא מקום אביו. כי
שבילי הצדיקים לא נהירין ליה. אז אמר
לו ר' גפתלי מו"ץ הרב דמתא שהוא היה
ראש המדברים. הנה שמעתי מוקני החסידים
שכשנפטר הרה"צ מהר"ם המגיד מצרנובל
אז גם הסבא שלכם ה"ה הרה"צ מוהר"ר
יצחק מסקוירא בנו של הרה"מ הנ"ל אמר
כן. עכ"ז היה אח"כ צדיק מפורסם. ע"ז
ענה להם בזה"ל מדבריכם עתה מבואר
מאמר ר' חנינא בגמרא (ב"ב עח) וקנים
שבאותו הדור אמרו „פני משה כפני חפה,
פני יהושע כפני לבנה, אוי לאותה בושה
וכו'. וקשה, הלא גם צעירי הדור ראו
כי פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני
לבנה. ולמה דוקא הזקנים אמרו ככה. אלא

כנראה, שמפני שהצעירים ראו את משה
בזקנותו, ואת יהושע בנערותו, וחשבו כי
גם משה בימי נעוריו היה כפני לבנה.
רק בזקנותו היה כפני חמה, וכן יהושע
כשיבוא לימי זקנה גם הוא יהיה כפני
חמה. פני יהושע כפני לבנה, אבל הזקנים
שהם ראו פני משה כפני חמה גם בימי
נעוריו, לכן הם אמרו פני משה כפני חמה
פני יהושע כפני לבנה, אוי לאותה בושה

(וגו'. :הסלכס)